

ACTE DE GRADUACIÓ DE LA PROMOCIÓ 2020-2024 DELS GRAUS EN: COMUNICACIÓ CULTURAL, GEOGRAFIA, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I GESTIÓ DE MEDI AMBIENT, I HISTÒRIA DE L'ART, DE LA FACULTAT DE LLETRES, 14 de juny de 2024

Benvinguts, Benvolgudes,

- Dr. Josep Maria Serra, vicerector de Docència i Planificació Acadèmica de la UdG
- Dr. Angel Quintana, Degà de la Facultat de Lletres
- Estudiants, famílies,

La Biblioteca de Sarrià de Ter porta el nom de l'artista Emília Xargay. L'aula de lectura de Medinyà, el nom del professor Modest Prats, com també aquesta Aula Magna de la UdG. La Biblioteca de més nomenada a Barcelona està dedicada a l'escriptor Gabriel García Márquez.

Posar nom a les biblioteques és només un exemple de com un equipament pot ajudar a recordar alguns artistes i escriptors relacionats amb el poble o la ciutat, però sobretot forma part d'un projecte més global, que hauríem de tenir més present, el de la ciutat educadora. Inclouríem en aquest format altres exemples, com les plaques que l'Ajuntament de Girona posa a la casa de personatges il·lustres de la ciutat, o com les *stolpsteirn*, les llambordes que recorden on havia de retornar l'exiliat que va patir l'holocaust nazi.

Només són uns exemples del que ens podem trobar en el carrer si no també de la importància dels vostres estudis. No té res de fàcil comunicar, menys en un entorn poc educat culturalment.

Potser no us ho sembla, ja que convivia amb altres alumnes universitaris i en un entorn format, però, parlant de cultura, no hi ha molt interès. Tampoc en aspectes que són fonamentals per la nostra convivència: com s'articula el territori, com determinades polítiques, per exemple la manca d'habitatge social, l'atracció de turisme que gentrifica el centre de les ciutats, una concentració d'activitat de lleure i restauració que modifica les relacions entre veïns. Qüestions que en aquesta facultat es plantegen, però més enllà d'aquestes parets queden sepultades per l'excés de comunicació esportiva, política i epidèrmica.

Per posar un altre exemple proper i punyent, quant temps fa que la ciutat de Girona malda per un museu contemporani? Mentrestant, noms d'artistes plàstics com el de l'artista Emília Xargay, Torres Monsó, Enric Marquès, van caient a l'oblit per no tenir un lloc permanent on estudiar el seu llegat. Oi que no és un clam, sinó que només uns quants, recurrentment fan memòria i ho denuncien?

Sabeu que no ho teniu fàcil, però sí que voldria encoratjar-vos sobre la importància del que heu après en aquesta facultat. Heu de continuar estudiant, formant-vos i actualitzant-vos.

Deia Victor Hugo que els que viuen, són els que lluiten.

Anys a venir veureu la importància que, els anys passats en aquesta facultat, en aquesta Universitat, estudiant i relacionant-vos amb altres estudiants, també d'altres disciplines, són del més preuat de la vostra vida, el que us servirà de catapulta per una vida professional o almenys, per una vida on la cultura i la importància pel nostre entorn, centrarà la vostra vida.

Manteniu aquest lligam, feu-vos Alumni i manteniu el contacte amb la nostra Universitat, la UdG.

Moltes gràcies.